

hurtigst muligt skal finde en fornuftig løsning, og løsningen er selvfølgelig, at staten ikke har nogen særstilling, og hvis staten ønsker en særstilling, ja, så må den benytte sig af ekspropriationsredskabet.

Så over til det faktum, som jo gør sig gældende i København, nemlig at statsinstitutioner helst skal ligge i umiddelbar gåafstand fra Christiansborg, og det er en underlig udvikling, som for længst burde være stoppet.

Med det teknologiske niveau, vi har i dag, er der jo masser af muligheder for, at en lang række statsinstitutioner for den sags skyld kunne ligge mange, mange kilometer væk fra København. Og hvis de gjorde det, ja, så var der jo ikke de samme problemer med, at man absolut skal stå på tærerne af hinanden for at have udsigt til Christiansborg Slotsplads.

Jeg synes, Boligministeriet burde videreføre det arbejde, som den daværende boligminister, hr. Flemming Kofod-Svendsen, igangsatte, nemlig en bestræbelse på, at når staten har brug for arealer, så kigger man sig om ude i det ganske land og ikke nødvendigvis kun på det, som boligministeren har udsigt til fra sit eget kontor.

Så tilslutning fra Fremskridtspartiet til lovforslaget og en forhåbning om, at de løfter, der bliver givet, så også bliver realiseret. Vi ville være meget kedede af at skulle have den her sag på Folketingets dagsorden en gang til.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti kan støtte dette lovforslag fra Enhedslisten. Nedlæggelse af boliger bør så vidt muligt undgås. I besvarelse af spørgsmål 13 af 27. marts 1998 har by- og boligministeren oplyst, at der er nedlagt i alt 12 beboelseslejligheder siden 1993, svarende til 2,4 lejligheder om året. Der er kun nedlagt 1 beboelseslejlighed siden 31. oktober 1997. De næste 5 år kan der på baggrund af det oplyste forventes nedlagt 2 lejligheder, hvortil kommer de lejligheder, politiet måtte have behov for, såfremt det påtænkte byggeri ikke gennemføres.

På baggrund af de anførte oplysninger kan man naturligvis altid drøfte, hvor stort problemet er. Der vil sikkert her i salen være enighed om, at det ikke er et stort boligpolitisk problem, vi behandler i dag, men også mindre problemer fortjener en seriøs behandling og stillingtagen.

Det kan være rimeligt at spørge, om de offentlige myndigheder har gjort nok for at undgå at nedlægge boliger og inddrage dem til brug for kontorer til offentlige myndigheder. Ud fra en samlet afvejning finder Kristeligt Folkeparti det rimeligt, at beboelseslejligheder til brug for kontorer til offentlige myndigheder kun kan inddrages med kommunalbestyrelsens samtykke, og det er naturligvis glade for, at Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til samtlige partier og også til regeringen for en positiv modtagelse af lovforslaget. Som jeg har kunnet høre det, er der ingen, der har erklæret sig uenig i princippet i lovforslaget, og det er vi naturligvis glade for.

Når vi så nu skal behandle forslaget i udvalget, har der fra flere ordføreres side være rejst spørgsmålet om en overgangsordning. Ministeren har også nævnt det. Det, som det jo handler om, er først og fremmest, at Justitsministeriet ifølge et bilag, som ligger i Boligudvalget, for tiden administrerer 21 boliglejemaal i politiets egne bygninger.

Disse lejemaal afventer fraflytning fra de respektive lejere, således at lokaleområdet kan inddrages til kontorformål. Det har Rigspolitichefen skrevet om sagen.

Når det er et ønske, at man skal kigge på det, er vi også fra forslagsstillernes side indstillet på, at vi må have afklaret, om det er nødvendigt, at politiet kan råde over disse 21 boliglejemaal, og når vi så har fået undersøgt og afklaret det spørgsmål, er vi jo, om jeg så må sige, i stand til at lukke for dette her.

Så vi imødeser og vil også stille spørgsmål i Boligudvalget til ministeren om, hvordan vi så får klaret det spørgsmål om den overgangsordning på en fornuftig måde. Og så håber jeg da, at det dermed kan bringes på plads.

Jeg skal ikke lægge skjul på, også på baggrund af de tilkendegivelser, der er kommet fra en lang række ordførere, at vi gerne ser, at dette her lovforslag bliver færdigbehandlet i denne folketingssamling. Vi må så se, om det kan lade sig gøre. Jeg synes, jeg kunne regne mig frem til på kuglerammen, at der faktisk er noget, der ligner et flertal i Folketinget for, at man gør lovforslaget færdigt, hvis der kan findes en fornuftig løsning på overgangsproblemerne.

Så vi vil fra Enhedslistens side i udvalget arbejde på, at det bliver sådan, sagen lander. Som